A°. 1837. N°. 138.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 16 November.

OOSTENRIJK.

Weenen, 1 November. De berigten van sommige Fransche bladen betrekkelijk een huwelijk van den hertog *van Bordeaux* met eene Grootvorstin, dochter van den Keizer van Rusland, wekken hier veel gelach, vooral daar er bijgevoegd wordt, dat het huwelijk eenen overgang der Grootvorstin van de Grieksche tot de Katholijke godsdienst ten gevolge hebben zou.

HANOVER.

Niet alleen in de Engelsche dagbladen wordt het grondwet-vernietigend besluit des Konings van Hanover hevig aangevallen. Ook de Fransche pers is eenstemmig in deszelfs afkeuring. Men leest in het *Journal des Débats*: « De Koning vleit zich met eene gemakkelijke en spoedige zege. Wij gelooven integendeel, dat hij zich oneindige bezwaren op den hals haalt, en er geene geringere aan alle constitutionele vorsten van Duitschland berokkent." De *Temps* zegt: « Bezwaarlijk zou men in de geschiedenis der nieuwere gouvernementen een voorbeeld vinden. — —" Doch wij herinneren ons de Nederlandsche wet van 28 September 1816, die wel veroorlooft Vorsten hemelhoog te verheffen, eerbiedig tot hen op te zien *quand même*, geestdrift voor hen te gevoelen, enz., enz.; maar minder hunne handelingen af te keuren.

KEULEN, den 13den November.

Men meldt uit Brunswijk van den 6den: «Onze Duitsche *National-Zeitung* besluit haar artikel van heden, hetwelk een overzigt over de jongste staatsvoorvallen gaf, met de volgende woorden: De partij, die slechts heil waant in den terugkeer van verouderde toestanden, heeft, sinds de laatste jaren, overal, zigtbaar aan invloed verloren. Men overtuigt zich immer meer, dat het behoud van den bestaanden regtstoestand, door de vrije ontwikkeling van een krachtig volksleven, eer verzekerd dan in gevaar gebragt wordt; en de enkele verschijningen, die eene andere strekking hebben, zullen voorbijgaan zonder blijvende gevolgen achter te laten." — Onmiddellijk daarop deelt dat blad de laatste proclamatie en patenten van den Koning van Hanover mede.

— Men schrijft uit Frankfort, van den 8sten: « De zittingen van den Bondsdag zijn nu wel is waar gesloten; doch, naar men verneemt, zullen de hier aanwezige gezanten morgen nog eens vergaderen om de protocollen te onderteekenen en aangaande den vacantie-tijd het nadere te bepalen"

De Beijersche Kamers zijn gesloten. De sluiting van den Saksischen landdag is op den 3den December bepaald.

— De *Schwäbischer Merkur* geeft eenen brief uit Amsterdam, waarin het volgende voorkomt: « De onderhandelingen tusschen de Nederlanden en Engeland betrekkelijk een handelsverdrag moeten op zwarigheden gestoten hebben, wier beslechting door velen in twijfel getrokken wordt, of die ten minste slechts zouden kunnen worden overwonnen, door dezerzijdsche opofferingen, welke de uit het verdrag voor Holland te wachten voordeelen ligt konden overtreffen."

ITALIE.

Van de Italiaansche grenzen, 1 November. Er wordt wederom beweerd, dat het Fransche garnizoen Ancona zou verlaten, en de legatiën door de Oostenrijkers zouden worden ontruimd. Men verzekert, dat deswege reeds bepalingen met den pauselijken stoel zouden zijn getroffen. De Roomsche regering schijnt zich thans sterk genoeg te vinden, om zelve de orde in het land te handhaven.

LONDEN, den 11den November.

Het feest, den 9den dezer, door het Gemeente Bestuur dezer hoofdstad aan H. M. de Koningin gegeven, is allerluisterrijkst geweest. Het gedrang was daarbij zoo groot, dat eenige kinderen zijn vertrapt en een twintigtal gewonde lieden in het hospitaal zijn gebragt. De schotels op de koninklijke tafel waren van goud. De Koningin was gekleed in rozenkleurig satijn met goud en zilver geborduurd, en versierd met een snoer paarlen en diamanten oorringen. De zaal was luisterrijk door ontelbare gaslichten verlicht. De stad was des avonds geïllumineerd. De Koningin heeft den lord-mayor tot baronet en de beide sheriffs, de heeren *Carol* en *Montefiori*, tot ridders verheven; de laatste is een Israëliet.

Van den 12den November.

Thans nu de zoo lang verbeide weidsche praalvertooning voorbij is, zal des publieks oplettendheid gerigt worden op de opening van het Parlement. De zitting begint den 15den dezer maand, doch er zullen vele dagen met de voorbereidende werkzaamheden verloopen. De verkiezing van eenen voorzitter zal de eerste verrigting zijn, en daarna zullen de leden hunnen eed hebben af te leggen, zoodat de troonrede der Koningin eerst den volgenden Maandag, 20 dezer, zal worden uitgesproken. Al de ministers zijn in Londen aangekomen, en gedurende deze week zijn dagelijks kabinetsraden gehouden geworden; nog gisteren middag zijn de ministers in rade vergaderd geweest.

PARIJS, den 11den November.

De verkiezingen voor de nieuwe kamer van afgevaardigden zijn thans, met uitzondering van die voor Corsica en van weinige andere plaatsen, alwaar, wegens de benoeming van hetzelfde lid door meer dan ééne kiesvergadering of om andere redenen, eene herstemming zal moeten plaats hebben, allen afgeloopen. De tolken van het ministerie blijven volhouden, dat dit bestuur in de nieuwe kamer eene afdoende meerderheid zal bezitten, en komen er voor uit, dat de gebeurtenissen der laatste maanden, zoo als het besluit van kwijtschelding voor de staatsmisdadigers, het huwelijk van den troonsopvolger en de verovering van Constantine, welke gebeurtenissen zij zeer roemrijk noemen, geschikt zijn, om gunstig op de afgevaardigden te werken. In berigten uit Parijs, van den 11den, beweert men intusschen, dat de meerderheid der kamer naar de gevoelens van het linker centrum, dat is de partij van den heer *Dupin*, zal overhellen, en in een der Parijssche dagbladen maakt men de opmerking, dat aan de woning van den eersten minister *Molé* herstellingen worden gedaan, die kunnen doen denken, dat hij de mogelijkheid voorziet van eerlang zijn ministerieel paleis te zullen moeten verlaten.

Van den 12den November.

Men schrijft uit Bayonne van 8 November hetgeen volgt:

Het Carlistische kommité heeft verklaard, dat in minder dan veertien dagen eene kolonne van 10,000 man naar den regter Ebro-oever zal terugkeeren. Generaal *Espartero* berigt van zijnen kant, dat de Christino-troepen derwijze zijn geplaatst dat eene nieuwe invasie onmogelijk kan plaats hebben; hij voegt er bij, met zijne inderdaad zeer talrijke kavallerie voor het niet weder passeren van deze rivier borg te staan.

Het eerste gevolg van don *Carlos* terugkomst en van zijne proclamatiën, is geweest een door de provinciale vertegenwoordigers aan dien prins gedaan voorstel, waarbij zij te kennen geven, dat het land niet verder zal toestemmen in het blootstellen van deszelfs kinderen aan verre expeditiën, en dat het niet langer den last van het onderhoud der carlitische bataljons kan verduren, die zich daar zijn komen organiseren en kleeden. Men gaf hem duidelijk te verstaan, dat het land geene hulp noodig heeft om zich te verdedigen, en dat op de voorstanders van den pretendent in de andere gewesten de verpligting rustte om dezelve aan zijn gezag te onderwerpen. De vertegenwoordigers van Navarra verhieven het eerst hunne stem, welk voorbeeld door die van Alava werd gevolgd, die don *Carlos* voor oogen hielden, dat van 300 man, welke dit gewest hem als bijzondere wacht had geleverd, geen 80 waren teruggekomen. Ten slotte zeiden zij, dat zoo al gedurende zijne afwezigheid, eenige voordeelen in Navarra zijn behaald, niet hetzelfde kan gezegd worden van de Biskische gewesten, waar de liniën van Hernani verloren, Vittoria, Portugalette en Bilbao onneembaar gemaakt, Guetaria veroverd, en Andoin en Urnieta genoegzaam ganisch en al vernield zijn.

De afdeelingen van *Espartero's* leger bezetten Logrono, Haro, Miranda en Vittoria; welke positiën beletten kunnen, zoowel het terugkeeren van don *Carlos* over den Ebro, als de vereeniging met hem van de aan gene zijde dier rivier gebleven Carlistische afdeelingen.

'sGRAVENHAGE, den 14den November.

Vóór de schorsing van derzelver werkzaamheden, hebben de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ook onderzocht het ontwerp van wet tot vaststelling der middelen, om te voorzien in de uitgaven voor den jare 1838. Bij dat onderzoek hebben vele leden het verlangen geuit, dat de regering van de voorgestelde vermindering der opcenten terugkome. Hoe wenschelijk zij toch eene vermindering van lasten moge beschouwen, behoort men daartoe, naar hun oordeel, niet over te gaan, voor en aleer de verminderde uitgaven zulks gedoogen. Hoe vere het intusschen daarvan af is, behoeft, huns bedunkens, wel geen betoog, daar men zelfs de voldoening aan de verpligting, volgens de bestaande wetten, opgelegd, om aan het Amortisatie-Syndikaat twee en een half millioen jaarlijks te verstrekken, moet adjourneren, en dit ligchaam alzoo verpligt wordt in die behoefte, op eene andere

wijze te voorzien; terwijl zelfs, wanneer men dien post laat stilstaan, het dan nog blijkt, hoe verre het er van af is, dat de middelen de uitgaven zouden bestrijden. Onder zoodanige omstandigheden, acht men het onvoorzigtig, lasten te verminderen, waarvan de opzegging later veel meer moeijelijkheden en ongenoegen verwekken zou, dan de ontlasting thans aan de schatpligtigen voordeel en genoegen aanbrengt. Andere leden, ofschoon wel gewenscht hebbende, dat de opcenten, in de gegevene omstandigheid, niet waren verminderd, vonden geene vrijheid, om thans, nu werkelijk de Regering de vermindering heeft voorgedragen, zich hiertegen te verzetten; doch uiten den wensch, dat de gemeentebesturen deze gelegenheid niet zullen te baat nemen, om de plaatselijke belastingen in gelijke verhouding te verhoogen. Eenige leden, die eerstgemeld gevoelen waren toegedaan, gaven ook te kennen, dat zij, zoo lang onze gewone inkomsten, onze gewone behoeften niet dekten, bij eene klimmende schuld en een wezenlijk te kort, deze inschikkelijkheid voor de belastingschuldigen, voor even ondoelmatig als ontijdig hielden; dat eerst dan eene vermindering van opcenten als eene wezenlijke verligting van lasten beschouwd zou kunnen worden, wanneer die vermindering een gevolg was van de bezuiniging op de gewone behoeften van de verschillende departementen van algemeen bestuur; dat thans echter deze uitkeering gevonden werd door eene uitkeering uit onze overzeesche bezittingen, en deze baten bij voorkeur behoorden te worden aangewend tot vermindering van de Staatsschuld.

Een tweede punt van verschil maakt de verdeeling uit der opcenten, die de de Regering voorgesteld heeft te verminderen. Eenige leden stellen namelijk voor, om die op de grondbelasting, als drukkende eene bijzondere soort van eigendom, te verminderen en om de twee opcenten op die belasting, welke voor de gemeenten geheven kunnen worden, af te schaffen, of aan de gemeenten terug te even. Intusschen zagen sommige leden hiervan minder de noodzakelijkheid in, omdat de gemeenten het niet meer ontvangen dezer twee opcenten zich sedert lang door andere middelen hebben trachten te vergoeden.

Ten derde wenschte men eenige inlichting en mededeeling, omtrent den staat der geldmiddelen van onze overzeesche bezittingen te bekomen. Men meende dit met te meer grond te mogen vragen, omdat onze kolonien waren bezittingen van den Staat, en derzelver geldmiddelen alzoo, overeenkomstig de bepalingen der grondwet, niet aan de kennis en beoordeeling van 's lands vertegenwoordiging konden worden onttrokken. Zoo lang die kennis ontbrak, vond men zich buiten staat zich over de geprojecteerde uitkeering van ƒ 1,200,000, uit de geldmiddelen der overzeesche bezittingen, te verklaren. Men bevreemdde zich te meer over de aanzeling der regering, om het overschot van de geldmiddelen der Oost-Indien op de begrooting van ontvangsten te plaatsen, daar de regering zelve, toen het zaak was van de vinding van geldmiddelen, ten behoeve der overzeesche bezittingen, de meening heeft voorgestaan, dat alle de baten van dezelve eigendommen van den Staat waren. Men drong er derhalve nu op aan, dat aan de Staten-Generaal, overeenkomstig art. 128 der grondwet, mededeeling zou worden gedaan van het gebruik en het zuiver saldo der geldmiddelen van de overzeesche bezittingen. Sommige leden keurden echter de handelwijze der regering te dien aanzien, uit vrees voor verkeerde werking naar buiten, goed, doch andere leden hebben daarop geantwoord, dat die werking naar buiten, na de openlijke beraadslagingen over de O. I. geldmiddelen, in de kamer gehouden, niet zeer te duchten zal wezen, en dat de vreemden, bijzonder Engeland, overvloedige gelegenheid hadden, om al datgene nopens onze koloniën te weten, wat hun daaromtrent wetenswaardig zou toeschijnen. Intusschen heeft men zich verheugd over den goeden staat der Oost-Indische geldmiddelen, welke thans toestond, om na zoo vele offers, vroeger door het moederland gebragt, hetzelve thans krachtdadig te ondersteunen.

Ten vierde heeft men, nopens de belastingen in het algemeen, aangemerkt, dat vereenvoudiging van dezelve en eene minder omslagtige en kostbare invordering derzelve hoogst wenschelijk is, en gunstig zou werken voor de schatkist en voor de tevredenheid der ingezetenen; dat dezelve ook ruim zou opwegen tegen het weinige voordeel, hetwelk de voorgestelde vermindering van opcenten op sommige belastingen, zoo als die voorgesteld is, zou aanbrengen, en dat er op de wetten, betrekkelijk de middelen, zoo vele ministeriële uitleggingen en beslissingen zijn, dat het onderzoek en de herziening van deze ten uiterste noodzakelijk is.

Ten vijfde hebben eenige leden, uit aanmerking, dat de provincie Noord-Braband, gerekend naar andere gewesten, zoo onevenredig in de grondbelasting is aangeslagen, op de herziening en nadere vaststelling van dien aanslag aangedrongen; doch hebben andere leden het ongeraden beschouwd, om tegenwoordig daarop terug te komen.

Ten zesde heeft men, wat de personele belasting aangaat, ten einde met de uitkomst derzelve meer naauwkeurig bekend te worden, eene opgave gevraagd van de drie laatste dienstjaren, om zoo mogelijk tot de kennis te geraken van de opbrengst der verschillende grondslagen in de onderscheidene provincien, waartoe de opgave, kohiersgewijze, niet leidde. Tevens heeft men gemeend te moeten aanmerken, dat het even belangrijk is voor de regering zelve, als voor de schatpligtigen, dat de subalterne ambtenaren alom met naauwkeurigheid, maar zonder al te grooten ijver, hunne ambtsbetrekkingen waarnemen; en dat het oordeel eener natie over eene belastings-wet dikwerf minder afhangt van de wet zelve, dan van de wijze, waarop die ten uitvoer gelegd wordt.

Ten zevende klaagde men bijzonder over de sluikerijen, welke er ten aanzien van de suiker plaats hadden, zoo dat, bij voorbeeld, groote hoeveelheden suiker, na uitgevoerd te zijn, en waarop dus afschrijving is genoten, weder ter sluik het Rijk werden ingevoerd, zoodat soms geheele schuiten, met suiker beladen, in enkele steden zijn aangekomen en de suiker uit dezelve ten nadeele van den eerlijken winkelier, voor veel verminderde prijzen werd verkocht. Men meende derhalve, dat, indien die sluikerijen met de tegenwoordige wet niet geweerd konden worden, in dezelve noodzakelijk verandering moest worden gebragt en voorgekomen, dat niet, zoo als thans het geval was, de belasting minder ten voordeele van de schatkist dan voor de raffinadeurs verstrekte, of, bijaldien zoodanige veranderingen aan moeijelijkheden onderhevig waren, deze belasting alsdan maar veeleer moest worden afgeschaft. Eenige leden oordeelden, dat het bedenkelijk was thans op dit stuk terug te komen, vooral, omdat men, ook in andere landen groote premiën gegeven wordende, daarin geene verandering konde maken, zonder vrees van de suiker-raffinaderijen te vernietigen. Wijders merkte men aan, dat de bloei der suikerraffinaderijen geenszins met den handel in suiker in verband stond; dat de handel in ruwe suiker toenam, en zich in dit rijk, als het ware, had gevestigd, zonder dat die handel eenigermate zal lijden of kwijnen, wanneer eene mindere hoeveelheid suiker in ons land zou worden geraffineerd; dat mitsdien de belasting op de suiker en de in de restitutie of afschrijving gelegen premie, uitsluitend in het belang der raffinaderijen was, en dat men het voor het minst hoogst bedenkelijk oordeelde, om alleen in het belang van bijzondere personen en tot eene kunstmatige ondersteuning van eenige fabrijken, eene belasting te behouden, die aan den anderen kant belemmeringen voor den handel opleverde. Terwijl men eindelijk het voorregt, hetwelk aan de stoom-raffinadeurs boven anderen verleend wordt, om de koppen der ondergedekte brooden te mogen afdraaijen, als een privilegie in het stuk der belastingen en alzoo strijdig met de billijkheid en met de bepalingen der grondwet beschouwde.

(*Vervolg hierna.*)

ROTTERDAM, den 13den November.

In den in den afgeloopen zomer alhier gehoudene algemeene vergadering van de maatschappij tot bevordering der Toonkunst, is, ten aanzien van het plan tot het houden van een derde algemeen muzijkfeest, door de vergadering besloten, om, aangezien de bestaande moeijelijkheid en onzekerheid tot het vinden van een daartoe geschikt lokaal, geen bepaald besluit dienaangaande te nemen, maar het opvolgend hoofdbestuur te magtigen, om met overleg van den algemeenen penningmeester die middelen te beramen, welke aan hetzelve het meest doelmatig zullen voorkomen, ten einde in den loop van het jaar 1838, binnen de stad Utrecht een zoodanig muzijkfeest tot stand te brengen. In het verslag van den secretaris van het hoofd-bestuur, komt nopens dit onderwerp het volgende voor: «mogten wij, in de jaren 1834 en 1836, bij gelegenheid van de te 's Gravenhage en Amsterdam met zulk een gelukkig gevolg gevierde algemeene muzijkfeesten, ons verheugen over eene beduidende aanwinst van leden, — tegen alle billijke verwachting en gematigde wenschen is dit aantal bijna op dezelfde hoogte gebleven, niettegenstaande de erkende onmogelijkheid, om, bij de beperkte middelen der maatschappij, en andere onoverkomelijke zwarigheden, aan het algemeen geüit verlangen naar eene zoodanige jaarlijksche feestviering te voldoen, welke teleurstelling, wanneer ik het zoo noemen mag, echter voor een groot gedeelte vergoed is door de bij sommige afdeelingen plaats gehad hebbende huishoudelijke muzijkfeesten en muzikalen opvoeringen" Van wege de Amsterdamsche afdeeling is dienaangaande berigt, dat, hoezeer de vergelijking van het getal van derzelver leden met dat des vorigen jaars, met zeer bevredigende uitkomst oplevert, dezelve nogtans aan het bestuur niet onverwacht is voorgekomen. Indien toch de plotselinge en bijna onnatuurlijke uitbreiding der afdeeling niet zonder reden voor een groot gedeelte aan den invloed van het aldaar gevierde algemeene muzijkfeest mogt worden toegeschreven, was er evenzeer grond om te vreezen, dat, bij het ophouden van dien prikkel, ook de gevolgen daarvan niet achterwege zouden blijven, immers ten aanzien van hen, wier belangstelling in de maatschappij eeniglijk het genot van dergelijke feesten tot voorwaarden heeft. Het bestuur hiervoor beducht, heeft dan ook getracht, ofschoon met zeer beperkte geldmiddelen (het gevolg der uiterst geringe contributie) een huishoudelijk muzijkfeest tot stand te brengen, meenende daardoor zoo wel de zedelijke als materiële belangen der maatschappij te zullen bevorderen. In deze pogingen echter is hetzelve niet mogen slagen, het gebruik van onderscheidene kerkgebouwen voor gezegd feest, achtereenvolgens aangevraagd zijnde, is dit verzoek, door de daarover beschikkende autoriteiten telken reize beleefdelijk van de hand gewezen; en bij volslagen gebrek aan andere openbare lokalen, die tot het voorschreven doel geschikt waren, is het bestuur eindelijk genoodzaakt geweest deszelfs pogingen op te geven, met de treurige bevinding, dat in de hoofdstad van ons rijk onuitvoerlijk was, hetgeen in andere plaatsen aan minder bezwaar onderhevig schijnt. Ondanks deze teleurstelling, koestert het bestuur de hoop, dat de zoo even genoemde zwarigheden, na verloop van tijd, op de eene of andere wijze zullen kunnen worden uit den weg geruimd; hetzelve vleit zich alsdan andermaal te mogen toonen, dat het ook deze afdeeling aan bekwame en ijverige beoefenaars der kunst niet ontbreekt, en vestigt in dit opzigt deszelfs vertrouwen op den allezins gunstigen toestand der alhier (te Amsterdam) bestaande zangvereeniging, waarvan 106 deelnemers gelijktijdig leden der afdeeling zijn."

ARNHEM, den 15den November.

Van Regeringswege wordt bekend gemaakt, dat, tegen 1o. December aanstaande, de officiële uitgave van de *Wet op de regterlijke organi-*

satie en het beleid der justitie bij den boekhandelaar *A. J. van Weelden* te 's Hage, tegen betaling van 50 centen, zal verkrijgbaar zijn.

— Van wege de Hoofd-Administratie van het Regiment Husaren No. 6 wordt berigt, dat, op den 16den dezer, te *Zutphen*, voor het Magazijn van gemeld Regiment, eenige buiten dienst gestelde voorwerpen van *Zadeltuig*, *Waltrappen*, *Paardendekens*, *Bedlakens*, *Beddedekens*, enz., zullen worden verkocht. De verkooping zal des voormiddags ten 11 ure aanvangen, en de goederen twee uur vroeger te zien zijn. (Voorwaar geen zeer tijdig berigt; doch het komt eerst *heden* in de *Provinciale Geldersche en Nijmeegsche Courant* voor, en daarom hebben wij het niet vroeger kunnen mededeelen. Het schijnt dus waar te zijn, dat, gelijk men ons gemeld heeft, het departement van oorlog ook al tot de coalitie tegen ons behoort).

AMSTERDAM den 14den November.

Beurs van 13 November.

De Fransche dagbladen behelzen niets naders uit Konstantine. De Spaansche berigten zijn niet van belang ontbloot; het schijnt, dat de generaal *Espartero* meerdere kracht ontwikkelen wil, en men gelooft vrij algemeen te Parijs, dat het aan don *Carlos* niet gemakkelijk vallen zal, op nieuw den Ebro te passeeren.

De Engelsche dagbladen zijn verontwaardigd over het besluit des Konings van Hanover, en zij ontzien niets om dien vorst gehaat te maken. Voorts gelooft men vrij algemeen, dat in de aanstaande zitting een voorstel zal gedaan, worden om denzelven het regt op den Engelschen troon te ontnemen.

Fluctuatiën der prijzen:

Holland. Onze binnenlandsche werkelijke schuld opende à $53\frac{1}{4}$, viel tot $53\frac{1}{8}$, en hield zich op deze hoogte, zijnde $\frac{1}{8}$ minder dan gisteren, staande; 5 pCt. 101, $100\frac{15}{16}$, 101 gebleven; Kansbiljetten $22\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$, bij weinig affaire; in oud Syndicaat à $93\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, is weinig omgezet; nieuw $76\frac{1}{8}$; Handelmaatschappij zeer gezocht, en van $164\frac{1}{4}$ allengs tot $165\frac{1}{4}$ geklommen, en 165 gebleven, op 15 Januarij 1838 $165\frac{3}{4}$ à 166 5 pCt. Oost-Indië $99\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$; in Spoorweg weinig beweging: op Haarlem 160 à $\frac{1}{2}$; op Rotterdam 119 à $119\frac{1}{2}$.

Spanje. Ardoins $20\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$ verschillende partijtjes afgegeven.

Rusland. Oude Russen $104\frac{3}{4}$; nieuwe $104\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; van 1831 en 1833 $96\frac{3}{4}$ en $\frac{7}{8}$ eenige stukken omgezet; Roebels $66\frac{15}{16}$ met verkoopers gebleven.

Oostenrijk. 5 pCt. Metalliek vast à $100\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; $2\frac{1}{2}$ pCt. eenige stukken à $56\frac{3}{4}$ à 57 gedaan.

In Zuid-Amerikaansche geen handel; eenige stukken Columbia van de 2de leening zijn à $18\frac{1}{8}$ afgegeven.

Beurs van 14 November.

Buitenlandsche nieuwstijdingen heb ik u heden niet te melden.

Fluctuatiën der prijzen:

Holland. Eenige partijtjes $2\frac{1}{2}$ pCt. zijn à $53\frac{1}{4}$ en $\frac{3}{32}$ afgegeven; 5 pCt. $100\frac{15}{16}$ à 101 met geringe affaire; Kansbiljetten $22\frac{5}{8}$ verschillende posten afgegeven; oud Syndicaat prijshoudend à $93\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$; nieuw à $76\frac{1}{8}$; oude aandeelen Handelmaatschappij openden 165, vielen tot $164\frac{1}{6}$, en bleven $164\frac{3}{4}$, op 15 Januarij 1838 166, $165\frac{1}{2}$; 5 pCt. Oost-Indië $99\frac{7}{8}$ eenige postjes afgegeven; Spoorweg op Haarlem vast à $160\frac{1}{4}$ en $\frac{1}{2}$; op Rotterdam iets flaauwer en $118\frac{1}{2}$ gebleven.

Spanje. Ardoins geoffereerd en $20\frac{1}{4}$, $\frac{3}{16}$, $\frac{1}{8}$ gedaan; op het eind $\frac{3}{16}$ gebleven.

In Russische en Oostenrijksche schuldbrieven was bijna geene affaire algemeen echter meerder geoffereerd.

Mengelwerk.

Duitschland en de Nederlanden.

Onder bovenstaand opschrift behelst het *Journal de la Haye*, van den 6den en 7den November, een opmerkelijk artikel. No. 36 en volgende der *Jaarboeken van wetenschappelijke kritiek* van *Berlijn* (1837), bevatten eene uitgewerkte beschouwing van verscheidene akademische dissertatiën der historisch-politische school van *Leiden*. « Dit stuk, zegt het *Journal de la Haye*, is gevloeid uit de pen van eenen geschiedschrijver van naam, professor LEO.

« In de inleiding verwijt de schrijver *Holland*, dat het zich staat- en letterkundig van *Duitschland* heeft gescheiden. Als hoofdoorzaak der afscheiding stelt hij de nationale onafhankelijkheid, welke wij in de 16de eeuw verwierven, en de schitterende rol, welke de republiek in *Europa* vervulde. Hij noodigt ons, om, als de verloren zoon, in het vaderlijk huis terug te keeren.

« De heer LEO bedriegt zich aangaande de oorzaak van hetgeen zijne verwijten uitlokt. Hij erkent wel wat wij waren, maar niet wat *Duitschland* was. Onze politieke afzondering van *Duitschland*, sinds den tijd dat wij het Spaansche juk afschudden, moet veel minder aan ons dan aan *Duitschland* zelf worden geweten. Om hiervan overtuiging te bekomen, herinnere de heer LEO zich slechts de geschiedenis onzer betrekkingen met zijn Vaderland.

« Maar men verwijt ons ook onze afzondering in het letterkundige. De heer LEO bekent zelf, dat wij, gedurende de 16de, 17de en 18de eeuw, bewonderenswaardige dingen hebben voortgebragt in bouwkunde, schilderkunst, dichtkunde, welsprekendheid en andere vakken. Op welke hoogte waren toen wetenschap en kunsten in *Duitschland?* De schrijver vergeet, dat er dienaangaande niets bestond, waaraan wij ons zouden hebben kunnen hechten. — Tot aan de 30 laatste jaren der 18de eeuw waren wij *Duitschland* vooruitgeloopen in taal, in geschiedenis, in wetenschap, in dichtkunst. — Sedert hebben Duitsche taal en letterkunde eene verwonderlijke vlugt genomen. Sedert zijn wij achterlijk gebleven. Ter onze verontschuldiging willen wij nu geene staatkundige en andere omstandigheden aanvoeren, die hiertoe bijdroegen. Wij hebben ongelijk gehad. Sedert dien tijd, — het is niet te ontkennen, — hebben wij verscheidene der verwijten verdiend, welke de heer LEO ons doet. In vele opzigten, ofschoon niet zoo algemeen als de schrijver het schijnt te gelooven, hebben wij geteerd op ons kapitaal en onzen ouden roem. Wij laten de voorbeelden der klassische oudheid, de vormen der oude Engelsche en vooral Fransche literatuur, ons eigen verleden, vooroordeelen, eindelijk, de ontwikkeling onzer oorspronkelijke kracht belemmeren. De middelmatigheid beslaat bij ons eene groote plaats. Er verschijnen hier boeken, die met stichting worden gelezen en die elders geen ander uitwerksel zouden doen dan de volslagen onbekwaamheid hunner schrijvers iedereen in het oog te doen springen. Persoonlijke redenen en schroomvalligheden van allerlei soort staan eener grondige kritiek in den weg. Vele namen, zonder eenige wezenlijke waarde, hebben gang bij ons, alleenlijk om hunnen stempel. Het kan in *Holland* gebeuren, dat iemand, die geheel zijn leven voor een verdienstelijk geleerde doorgaat, zijne loopbaan besluit zonder ooit iets voor de wetenschap te hebben gedaan, of ooit eene eigene gedachte te hebben gehad. In plaats van voor de toekomst te bouwen, bepalen wij ons somwijlen bij het hechten van eenen overdrevenen prijs aan wat weleer gebouwd werd en zijnen tijd gehad heeft. — Het is tijd, dat wij niet langer onze vaders alleen voor ons laten spreken, en dat wij onze plaats nemen in de nieuwe wereld. Wij erkennen, dat wij moeten pogen, meer dan tot nog toe geschied is, *Duitschland* bij te houden. Maar volgt daaruit, dat wij het slechts bij de hand moeten nemen en ons door hetzelve laten leiden? Zouden wij geene andere taak te vervullen hebben, dan variatiën op Duitsche thema's te maken? Wij zijn *Hollanders* en geen *Duitschers*. — Wij zien in *Duitschland* eene afgetrokkene, subjective, bespiegelende bedrijvigheid, die zich genoegzaam zijn mag en de vervulling harer wenschen mag vinden in de wereld, welke zij zich schept. *Holland* daarentegen, ten gevolge zijner physieke, zedelijke en staatkundige organisatie, vindt zich voortdurend, direct of indirect, onder den invloed van de tastbare, uiterlijke en objective wereld, in één woord, der praktijk.

« Onze taak is, autonomisch en evenredig met onze staatkundige onafhankelijkheid, het genie — daargelaten in welke mate de hemel er ons mede bedeelde — voor de wetenschappen en kunsten te ontwikkelen.

« De geschiedenis is daar, zoo besluit het *Journal de la Haye*, om te toonen, dat wij, zelfs zonder eenige ondersteuning van onze Duitsche broeders, wat vorm en wezen betreft, iets eigenaardigs hebben kunnen scheppen. En nu, geholpen, aangespoord door de groote verstandelijke beweging van *Duitschland*, beschenen door den nieuwen dag, die van zijne hoogten afdaalt, zou het ons niet meer mogelijk zijn? Wie zou zich geregtigd gevoelen zulks te verzekeren, alleenlijk omdat men ons een tijdlang sluimeren zag?"

Aan het Handeldrijvend publiek in Nederland.

Bij al de veranderingen in ons Vaderland, die heil schijnen te zullen aanbrengen, is er geene, die buitengemeene voordeelen aan den Handelstand aanbiedt. In *Parijs* is men op deze zaak tegenwoordig vooral bedacht, en het is eene der grootste behoeften voor ons Vaderland.

In 1835 is door mij een stuk in het licht gegeven bij de Erven DOORMAN te *'s Gravenhage*, inhoudende een plan tot aflossing der staatsschuld en vermindering van belasting, strekkende om welvaart in Handel en Nijverheid te herstellen, en ingeleverd aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, hetwelk echter tot heden zonder gevolg is gebleven. Nu stel ik aan het Handeldrijvend publiek, voor, de punten van aflossing der staatsschulden en vermindering der belasting te laten varen, en al onze krachten tot ondersteuning van den Handel aan te wenden; waartoe ik eenigen, die zich met mij willen vereenigen, uitnoodig, om binnen veertien dagen zich franco bij mij aan te melden, ten einde eene comparitie te houden, om daarna verder besluiten te nemen over het al of niet voortgaan der zaak.

De zaak komt hierop neder, om, namelijk, op te rigten eene Handelsbank, binnen *Amsterdam*, en te negotiëeren 100 millioen, waarvoor uitgegeven zal worden rondloopend bankpapier op de Handelsbank, en op vertoon betaalbaar, van onderscheidene grootte; dit kan 100 millioenen, maar kan meerder of minder zijn, daar de Handel er dadelijk zijne kontanten in kan beleggen tot voordeel, en hetzelve even goed in den Handel gebruiken als kontanten. Stel, dat dit 100 millioenen zal zijn, die men kontant voor dit papier ontvangt; dan zal men dadelijk voor 50 millioen 5 pCt. papieren aanschaffen, hetwelk zal aan interest geven in 't jaar . . . . . ƒ 2,500,000.

Daar van gaat af, om de bank daar te stellen en onkosten te bestrijken. . . . . 500,000.

blijft. . . . ƒ 2,000,000.

Van deze 2 millioen zal men alle weken (het jaar tegen 50 weken gerekend) ƒ 40000 premies uitloten aan de houders van dit papier, dat elk echter, na den ontvangst der premie, dadelijk weder mede zal loten — en even de waarde als het andere blijft behouden.

De andere 50 millioen zal men in contanten aan de bank laten, of zoo onder de directie der bank stellen, dat zij altoos beschikbaar is; de voordeelen, die deze 50 millioen onder eene goede directie aanbrengen, zullen, 2 parten elk jaar, nog premies zijn, en 1 part de bank verrijken; men zal altoos aan de bank dit papier voor ƒ 100 tegen ƒ 100 kwijt kunnen raken, daarvoor zullen de 50 millioen voorhanden zijn, dan men zal aan de bank ook papier kunnen bekomen. Echter zoo eenmaal de 100 millioen is uitgegeven, zal men dit niet minder dan ƒ 100, maar, zoo de koers hooger is, naar koers der markt betalen moeten. Dit papier, dat alzoo, door dat de bank de volle waarde van het loopend papier in waarde bezit, kan elk onder eene goede en solide behandeling, daar ik hoop zich personen voor zullen opdoen, gerust vertrouwen, en zal aan den handel, elke week, *veertig duizend gulden* voordeel geven, en boven dat nog elk jaar extra premies, die de bank geeft.

Dit der attentie van den Handelstand aanbevelende, noem ik mij

UEd. Dienaar

Haarlem, den 23sten October 1837. C. VAN DER TUUK.

Waterhoogte voor Keulen.

12 November 9 voet, 1 duim.
13 November: 9 voet 3 duim.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 14 Nov. 2 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 5 Duim gevallen 0 D.
Den 15 Nov. 2 El 3 Palm 6 Duim; gewassen 11 Duim gevallen 0 D.

Advertentiën.

PARAMARIBO, den 16den September 1837. — Heden beviel door Gods goedheid zeer voorspoedig van eene DOCHTER Vrouwe *WILHELMINA JOHANNA VAN DEN GOES*, hartelijk geliefde Echtgenoot van Mr. *C. A. MARCHANT*, *lid van het Geregtshof te Suriname.*

† § † † † † Op Maandag den 27sten November 1837, des avonds ten 6 ure, zal, in *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, bij toeslag worden geveild:

Een HUIS en ERVE, op de Koornmarkt, te *Arnhem*, Wijk C. No. 185; Kadaster Sectie O. No. 1693, in vroegere Nommers dezer Courant breeder omschreven. Ingezet op . . . . ƒ 1407.

Nadere informatiën te bekomen ten kantore van den Notaris Mr. *G. VAN ECK*, te *Arnhem.*

Verkooping.

De Notaris *D. A. VAN MUNSTER*, te *Nijmegen*, zal namens de Erfgenamen van wijlen de Hoogwelgeboren Jonkvrouwe *CORNELIA MECHTILD BARONNESSE VAN LIJNDEN*, om, op een nader te bepalen dag finaal te worden verkocht, op hoogen doen inzetten.

1o. Op Dingsdag, den 28sten November 1837, des voormiddags te tien ure ten huize van den kastelein *A. VAN DER BREEDEN*, te *Ewijk* kanton *Druten.*

Een Parceel WEILAND, genaamd *Piekenbroek*, groot dertig Bunders, negen en zestig Roeden, en tien Ellen, gelegen in de gemeente *Ewijk*, kanton *Druten*, kadaster C No. 49 tot en met No. 54 en No. 79 tot en met No. 82;

En 2o. Op Dingsdag den 4den December 1837, des voormiddags te tien ure, ten huize van de Erven *AALBERTS* te *Elst*: *De Bethanische* ZAAD-, KOORN-, TABAK- en BLOEDTIEND, onder *Zetten*, kanton *Elst*, verdeeld in zeven Blokken, gaande uit ongeveer een honderd en zestig Bunders, en hebbende de laatste tien Jaren door elkander gerekend, jaarlijks zuiver opgebragt . . . ƒ 790,75

De noodige inlichtichtingen zijn te bekomen ten kantore van bovengenoemden Notaris, alsmede bij de Heeren Notaris *TAAIJ* en advokaat *SCHEIDIUS* te *Arnhem.*

Verkoop op genot van hooggeld.

De Notaris *PLIESTER*, residerende te *Zevenaar*, zal, ten verzoeke van de Erven *REIJERS* van den *Ossenwaard*, aan de meestbiedenden verkoopen:

1o. Eene WEIDE gelegen bij *Lobith*, onder *Herwen*, Sectie B, No. 397bis groot 2 Bunders, 77 Roeden en 30 Ellen. — En

2o. Een stuk BOUWLAND, gelegen onder *Lobith*, Sectie C, No. 1, groot 40 Roeden.

De inzet zal plaats hebben op Woensdag, den 6den December 1837, des voormiddags om 10 ure, ten huize van *H. STOKMAN*, te *Lobith*, en de toeslag 14 dagen later terzelfder uur en plaats.

Nadere inlichtingen zijn te bekomen bij gemelden Notaris.

Bekanntmachung.

Das zum Nachlasse der hieselbst verstorbenen Frau, Gutsbesitzerin Haase gehörige Gut, zwischen Elten und Sevenaer, die „Käsemacherei" genannt, bestehend aus ohngefähr 70 Holländischen Morgen Weiden- und Ackerländereien, theils im Holländischen, theils auf Preussischen Gebiete gelegen, soll auf Anstehen der Erben, *in Termino*, Montag den 20 November d. J., Vormittags 10 Uhr, an der Behausung des Gastwirths Küpper zu Emmerich, zum öffentlichen, jedoch freiwilligen Verkauf ausgesetzt werden.

Kaufslustige werden dazu mit dem Bemerken eingeladen, daß die näheren Verkaufsbedingungen bei dem Unterzeichneten einzusehen resp. zu erfahren sind.

Dinslaken, bei Wesel, den 6. November 1837.

Der Oberlandes-Gerichts-Referendar,

Plock.

† † † † † § In eene der kleine steden van *Gelderland*, kwartier *Zutphen*, wordt ter overneming aangeboden de Opstand van eenen beklanten WINKEL IN MANUFACTUREN. — Tegen zeer billijken prijs zijn de voorhanden goederen over te nemen, en, onder soliede verzekeringen, kan de betaling gemakkelijk gemaakt worden. Des verkiezende is het nette en ruime Woonhuis daarbij te huren en tegen 1o. Mei 1838 te aanvaarden. Met vrachtvrije brieven, onder Lett. T, te bevragen bij den Boekhandelaar *J. F. THIEME*, te *Nijmegen.*

Uit de hand te huur,

Om te aanvaarden tegen den 22sten Februarij aanstaande, het HUIS *ROSORUM*, met den daarbij behoorenden TUIN, aan den Amsterdamschen weg, op een kwartier uurs van *Arnhem*, gelegen, voorzien van onderscheidene BOVEN- en BENEDEN-KAMERS, STALLING voor Vee en Paarden, en geschikt voor ZOMER- en WINTERVERBLIJF; — Voorts negen perceelen BOUWLAND. — Een en ander te bevragen, met gefrankeerde Brieven, op het Landgoed *den Sterrenberg*, bij *Arnhem.*

Te Huur:

De WIND- en WATER-KOORNMOLENS te *Vorden.* — Te bevragen bij den Eigenaar, vóór den 30sten November 1837.

BERIGT.

Uit hoofde van de vele aanvragen naar ons reeds bekend gemaakt fabrikaat van STRIJKRIEMEN VOOR SCHEER- EN PENNEMESSEN, zullen wij nog eenige dagen hier vertoeven.

J. P. GOLDSCHMIDT en ZOON, uit *Berlijn* en *Hamburg.*

Zijn gelogeerd in het *Hôtel des Pays Bas* bij den Heer *J. ROBERT*, te *Arnhem.*

*** Bij *J. OOMKENS* te *Groningen* is gedrukt, en bij *W. BRAVE* te *Amsterdam* en verder alom te bekomen:

I. REDEVOERINGEN over het PLANTENRIJK, in zijne Natuurlijke Afdeelingen, en in verband met het DIERENRIJK beschouwd, door *H. C. VAN HALL*, Hoogleeraar te *Groningen*, ten vervolge op de *Redevoeringen* van Prof. *J. A. UILKENS*, over de *Volmaaktheden van den Schepper in Zijne Schepselen beschouwd*, enz., gr. 8vo. ƒ 2-80.

Ook onder den Tijtel:

De VOLMAAKTHEDEN van den SCHEPPER *in Zijne Schepselen beschouwd*, enz., in *Redevoeringen*, ten vervolge op de *Redevoeringen* van *J. A. UILKENS*, in leven Hoogleeraar te *Groningen*, door Prof. *H. C. VAN HALL*, IVe deel, IIe stuk, in gr. 8vo. ƒ 2-80. Zijnde dit werk met nog één deel, (over de *Delfstofkunde en Geölogie*) volgens het plan van wijlen Prof. *UILKENS*, compleet.

II. HERINNERINGEN aan NOORDELIJK DUITSCHLAND en SCANDINAVIë, door *M. DASSEN, H. J. Zn.*, Med. Doctor op het *Hoogeveen*, in 2 deelen, gr. 8vo. ƒ 5-50.

III. REIZE om de AARDE, gedaan op het Koninklijk Pruisische Koopvaardij-Schip *Prinses Louize*, onder bevelen van den Kapitein *W. WENDT*, in de Jaren 1830, 1831 en 1832, door Dr. *E. I. F. MEIJEN*, thans Hoogleeraar te *Berlijn*; met eenige verkortingen uit het Hoogduitsch vertaald door *G. ACKER STRATINGH*, Med. Doct. te *Groningen*, (in 2 deelen) 1e deel, *met eene plaat*, gr. 8vo. ƒ 3-90.

IV. BERIGT van INTEEKENING op een Geschiedkundig Overzigt van de Besturen, die, vóór de herstelling van *Nederland* in 1814, elkander in *Drenthe* zijn opgevolgd. Door *J. S. MAGNIN*, Archivarius bij het Provinciaal bestuur van *Drenthe.*

V. *Een werkdadig en weldadig leven in verband met den Dood.* LEERREDE over *Hand. IX: vs. 36b en 37a*, gehouden na het Overlijden van de *KONINGIN DER NEDERLANDEN* in de Akademiekerk te *Groningen*, den 22sten October 1837, door *J. F. VAN OORDT J. W. ZOON*, Professor en Akademieprediker aldaar. Opgedragen aan de *Nederlandsche Vrouwen*, gr. 8vo. ƒ 0-50.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.